

Z Foxíkova zápisníku

Nenechávej rozum doma

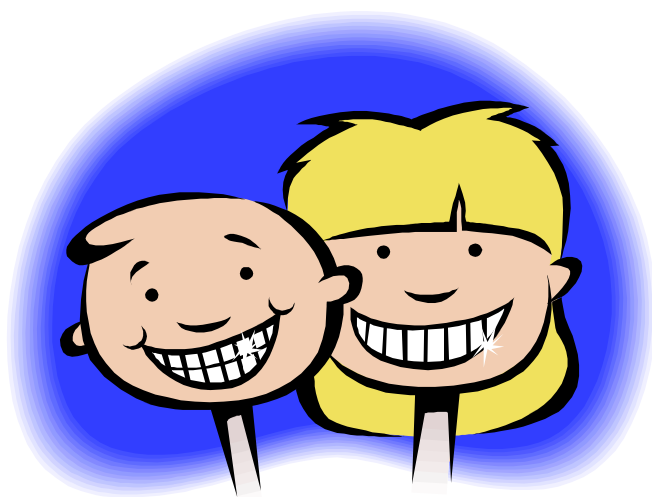

Ahoj kamarádi,

rok se s rokem sešel a v našem lese je bílo až oči přecházejí. Všechny stromy se oblékly do nadýchaných jiskřivých kabátů, na kterých šišky vypadají jako velké hnědé knoflíky. V lese zavládlo takové ticho, že jsem slyšel, jak se blechy v mém kožichu chichotají a pošťuchují. Ale je lepší mít v kožichu blechy, než broky od myslivců. Ono to totiž není tak dlouho, co ticho v našem lese rušily výstřely podzimních honů. Táta Lišák vyhlásil zákaz vycházení, abychom se nějakému tomu myslivci nepřipletli do rány. Maminka zase hudovala, že zrovna teď, když má tolik práce před vánočními svátky, tak se jí všichni pleteme pod nohama, a že je všude kravál, jako kdyby po lese chodil regiment vojáků. Je to pravda pravdoucí! To se musí uznat! Když se blíží konec roku, tak to začíná kanonádou podzimních honů a pak zase přijdou všelijaké ty petardy, rachejtle a třaskavé kuličky. Řeknu vám kamarádi, vůbec vám ten hukot nezávidím. A co je horší, ony ty třaskavinky a bouchačinky umějí taky pěkně ublížit. Stejně jako ty broky od myslivců, o kterých vyprávěl táta Lišák. A táta to musí vědět, protože nám o tom jednou napsal tátův bratranec, který žije

ve městě v zoologické zahradě. Ten zase vyslechl příběh jednoho smutného ošetřovatele. Jeho dětem, Petrovi a Báře, se to všechno stalo, a proto byl tak smutný a nešťastný. No kamarádi, posud'te sami, jestli se to všechno nemůže stát i vám.

Jednoho dne se Petr a Bára vypravili do města, aby mamince a tatínkovi nakoupili vánoční dárky. Peněz neměli moc, ale to nebylo důležité, protože ty nejhezčí dárky, které sami udělali, už měli dávno nachystané a dobře schované.

Petr

Bára

Teď zbývalo koupit jen nějakou maličkost, aby těch dárků bylo pod stromečkem víc. Chodili kolem barevných osvětlených výloh obchodů a pouličních stánků a pořád se nemohli dohodnout, co by tátu s mámou potěšilo. A jak tak chodí a vybírají, najednou stojí před hezky ozdobeným stánkem. Krásné pestrobarevné sáčky a krabičky byly vyrovnané vedle sebe a lesklý celofán odrážel světlo z žárovek, kterými byl stánek ověšený. Stačila chvilka, aby Petr s Bárou zjistili, že ten vousatý pán, který ve stánku obsluhoval, nabízí různé petardy, třaskavé kuličky, rakety a vůbec všelijaké ty ohňostrojkové věcičky. Páni, řekl si Petr, to by bylo

něco. To by kluci koukali, kdyby jim za domem, kde bydleli, udělal vlastní ohňostroj. A vlastně by to mohl být i pěkný dárek pro mámu s tátou. Bára sice chvilku nesouhlasila, ale nakonec ji Petr přesvědčil. Oba si potom vybrali několik balíčků s tím „ohnivým obsahem“. Samozřejmě se jim líbily ty největší a nejbarevnější, které na stánku byly k mání. Petra a Báru ani nenapadlo, přečíst si na obalu, co vlastně kupují. Kdepak ty věci! A pana prodavače zase ani nenapadlo dětem všechno vysvětlit, natož aby se jich zeptal, kolik jim to vlastně je roků. Kdepak! Ani náhodou! Petr s Bárou sebrali balíčky a prodavač zase peníze. Každý dostal co chtěl, ale nikoho v tu chvíli nenapadlo, co z toho všeho bude za neštěstí.

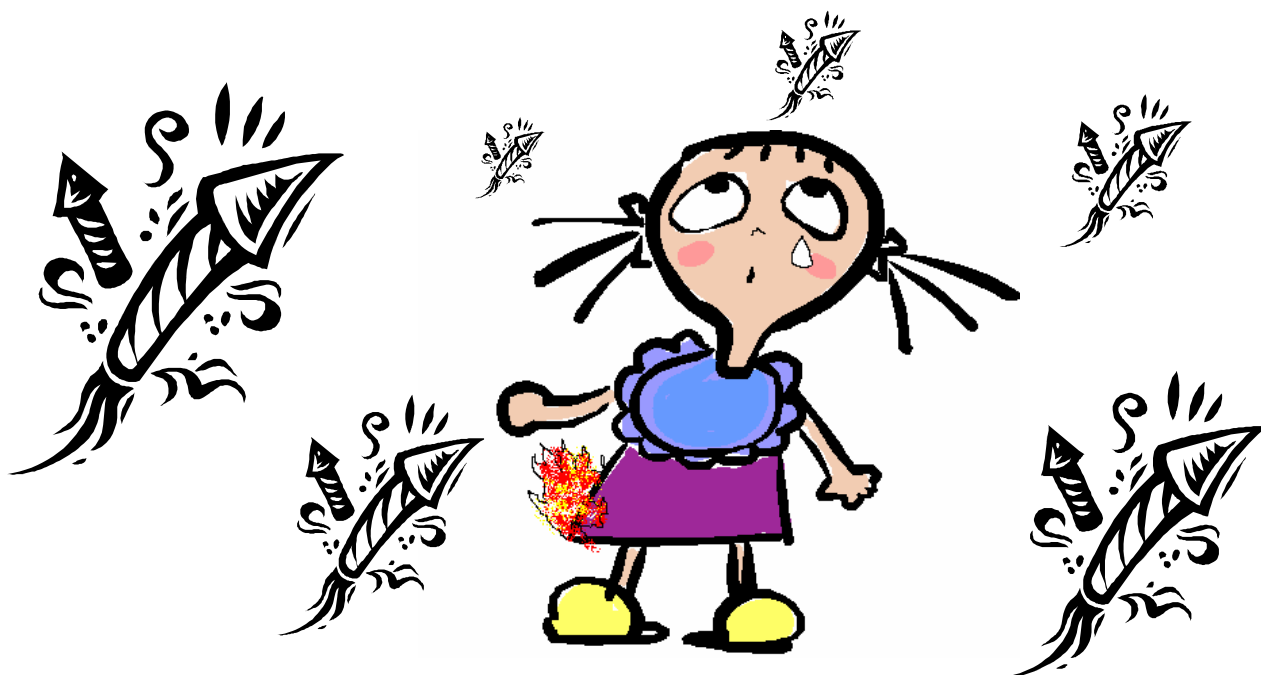
Tak to vidíte kamarádi. Určitě už jste sami poznali, že Petr s Bárou dělají jednu hloupost za druhou. To dá přece rozum, že tátovi s mámou nemůžou udělat radost nějakými bouchacími hloupostmi. To je stejné, jako bych tátovi Lišákovi k vánocům odpálil před norou náboj plný broků. No uznejte kamarádi, že o takové překvapení žádní rozumní rodiče nestojí. A víte, co mně na Petrovi a Báře nejvíc mrzí? Že si vůbec nepřečetli poučení a návod na zadní straně těch nebezpečných balíčků. Ani pořádně nevěděli, co kupují. Kdyby to udělali, možná by všechno dopadlo jinak. Ale když už neměli rozum Petr s Bárou, určitě ho měl mít ten pán, který na stánku prodával. To se ví kamarádi, že takovéhle nebezpečné věci dětem do rukou nepatří. To ten nezodpovědný člověk měl vědět. On to dokonce MUSEL vědět, jinak by takové věci ani nemohl prodávat. No ale co naplat. Co se stalo, nemůže se odestát.

Petr s Bárou vyrazili i s nakoupenými balíčky k domovu. Pomalu se začalo stmívat a když dorazili k domu kde bydleli, byla už skoro tma. V okamžiku kdy stáli před vchodem, potkali sousedovic Lojzika, kamaráda se kterým zažili už nejedno dobrodružství. Hned se mu také pochlubili, jaké překvapení si nesou z města. Slovo dalo slovo a všichni se dohodli, že takovou podívanou už nemůžou dále odkládat. Vybrali několik těch bouchacích balíčků a honem honem spěchali za dům, kde byl malý parčík. To bylo to nejlepší místo pro zkoušku jejich ohnivého překvapení. Tedy alespoň si to mysleli. Lojzík s Petrem vzali u popelnic dvě skleněné láhve a zasunuli do nich dřevěné tyčky. Na nich byly přidělány dvě pestrobarevné rakety. Bára vše sledovala a pozorně poslouchala, jak její bratr s kamarádem plánují odpálení obou raket. Netrvalo to dlouho a vše bylo pečlivě připraveno. Petr, Lojzík i Bára o tom byli skálopevně přesvědčeni a ani na chvíli je nenapadlo, že by něco udělali špatně.

Ojoj kamarádi, tak tohle nemůže dopadnout dobře. K těm našim dvěma „chytrolínům“ přibyl ještě třetí. A ani jeho nenapadlo, že když už si takovou nebezpečnou zábavu koupili, a když už jim ji ten vousatý vykuk prodal, tak že by alespoň měli požádat někoho dospělého, aby jim poradil a pomohl vše správně připravit. Ale kdepak ty věci! Oba kluci jako by měli v hlavě vymeteno a Bára jakbysmet. No řekněte děti: „Copak s takovými nebezpečnými věcmi se můžete rozložit mezi domy? Pár metrů od zaparkovaných aut a plastových popelnic? Ale hlavně uprostřed ulice kde bydlí lidé?“ I to se ví, že nemůžete. To jenom ti naši tři ohniví poděšové to nevědí.

Konečně. Okamžik odpálení raket byl tady. Petr s Lojíkem se na sebe podívali a v jejich očích bylo vidět napětí a vzrušení. Bára stála opodál a oba kluky pobízela ke spěchu. Lojzík vytáhl z kapsy zápalky a ohnul se k připraveným raketám. První škrtnutí a zápalka se rozhořela. Lojzík ji třesoucí se rukou přiložil k zápalné šňůře, která trčela ze dna rakety. Zpočátku malé a nesmělé jiskřičky se v okamžiku změnilly na prudce a živě prskající koule, která se po zápalné šňůře rychle blížila k raketě. Lojzík se ve spěchu ještě snažil zapálit i druhou raketu, ale zápalka mu rychle dohořivala. Přesto se mu na poslední chvíli podařilo zapálit i druhou šňůru. To už se ale ke svému konci blížila ta první. Lojzík rychle uskočil a přitom vrazil do Petra. Oba upadli na zem kousek od hořících raket. Dnes už nikdo neví, který z nich zavadil nohou o lahve s raketami, ale jisté je, že v okamžiku se obě skutálely z původního místa a najednou již nebyly namířeny k obloze. Jeden ohnivý jazyk vyšlehl směrem k místu, kde stála Bára. Raketa narazila do jejích nohou a začala se splašeně točit dokola. Bára polekaně povyskočila a raketa pokračovala ve svém ohnivém rejdní dál v ulici. Byla tak vylekaná, že si ani nevšimla, jak jí na zádech začíná hořet její silonová bunda. Oheň se rychle šířil a.....

No kamarádi, dál už vám tenhle příběh dopovědět nemůžu, protože ten smutný pan ošetřovatel v zoologické zahradě, který byl tatínkem Báry a Petra se v tomhle místě rozplakal. Můžu vám ale prozradit, že o pár měsíců později nám napsal náš bratranec, který bydlí v zoologické zahradě. Z jeho dopisu jsme se dozvěděli, že Bára strávila dlouhé měsíce v nemocnici, kde prodělala hodně bolestivých operací. Doktoři, doktorky i sestřičky se o ni museli hodně starat, aby jí vyléčili všechna ta popálená místa na těle. Ale i tak jí na nohou, zádech i obličeji zůstaly stopy, které jí budou navždy připomínat, co se toho nešťastného dne stalo.

Takže kamarádi, až budete letos vymýšlet nějaké ty vánoční a novoroční srandičky a radovánky, nezapomeňte, že abyste si mohli ty krásné svátky pěkně užít, musíte být živí a zdraví. Jak říká můj táta Lišák: „Pamatuj si Foxíku, jediný, kdo rozezná zábavu od hlouposti je rozum. Proto ho měj vždycky s sebou“.

A teď kamarádi úkoly pro vás

Napište, jaký dárek by se hodilo koupit vašim rodičům, kamarádům nebo někomu koho máte rádi.

Zkuste napsat nebo odpovědět, proč si Bára a Petr měli přečíst návod na petardách a jakou chybu udělal pán, který jim petardy prodal.

Napište nebo řekněte, kde se takové třaskavé petardy a rakety nesmí odpalovat a proč.

Napište nebo řekněte, jak se správně zachovat, když se ocitnete v blízkosti místa, kde někdo odpaluje petardy.

Napište nebo řekněte, jak se zachováte, když na vašem kamarádovi vzplanou šaty.